De Heraut

voor de

Gereformeerde Kerken in Nederland.

Het nadrukken van den inhoud van dit blad is verboden overeenkomstig de Wet op het Auteursrecht.

Dit blad wordt geregeld des *Vrijdags* aan de geabonneerden versonden. Bijdragen van medewerkers, ingezonden stukken en alles wat verder den inhoud van dit blad betreft, te adresseeren aan de **REDACTIE**. Abonnementen en Advertentiën aan de **ADMINISTRATIE. Bureau: Warmoesstraat 96, te Amsterdam.** Inzendingen, die later dan *Donderdag* 's namiddags te 12 uur worden ontvangen, kunnen voor het nummer van die week niet meer in aanmerking komen.

Zondag 13 Augustus 1916. N°. 2012.

Abonnementsprijs: *franco* aan huis, per drie maanden *f* **1.20,** voor België per jaar *f* **5.30** bij vooruitbetaling, voor het verdere Buitenland en Ned.-Indië per jaar *f* **6** bij vooruitbetaling. Afzonderlijke nummers *f* —.10. Abonnementen worden aangenomen door het Bureel te Amsterdam, Boekhandelaren, Postdirecteuren enz.
Advertentiën: van 1 tot 6 regels *f* **1.20,** voor elken regel meer *f* —.20. Aanvragen en vermelding van liefdegaven *f* —.12 per regel.

„De armen uitverkoren".

> Hoort, mijne geliefde broeders, heeft God niet uitverkoren de armen dezer wereld, om rijk te zijn in het geloof, en erfgenamen des koninkrijks, hetwelk Hij belooft dengenen die Hem lief hebben?
>
> Jacobus 2 : 5.

Aan wat arm is in deze wereld ontdekt ons Gods Woord een zoo wonderbaar bemoedigenden kant.

Het doet dit door het *tijdelijke*, dat zoo kort van duur is, in zijn tegenstelling met het *eeuwige* te stellen.

Het aardsche leven van den arme schrijdt niet dan zelden over de tachtig jaren, en in tegenstelling met dit nietige cijfer, is de eeuwige duur van zijn leven hiernamaals in geen millioenen van jaren uit te drukken. Hier op aarde nu zal een ieder volgaarne eerst een tiental jaren in druk en benauwing doorworstelen, zoo hij zich daardoor later een vijftigtal jaren van voorspoed en geluk verzekeren kan. En met het oog hierop nu wijst de H. Schrift, en met name de Apostel Jacobus, er op, hoe nauwlijks meê te tellen hier een zeventig jaren, in armoede doorleefd, zijn, indien daartegenover mag staan een eeuwigheid in gelukzalige weelde.

Zelfs gaat de Apostel zóóver, dat hij dit met *de uitverkiezing* in verband zet, en aan de Kerk van Christus op aarde toeroept: »Hoort, mijne geliefde broeders, heeft niet God de armen dezer wereld uitverkoren, om rijk te zijn in 't geloof, en erfgenaam te zijn van het eeuwig Koninkrijk?"

Ge gevoelt wat heel anderen blik dit korte zeggen op 't leven om ons heen geeft.

Naar men het gemeenlijk opvat, zijn in dit leven de meer gegoeden gelukkig te noemen, omdat ze voor voedsel en kleeding geen zorge hebben, en in overvloed hun dagen doorbrengen, en is omgekeerd de jammer en ellende onder de armen te zoeken, die zoo vaak verlegen staan uit bezorgdheid voor de dagelijksche bete van vrouw en kroost.

En het is nu deze geheele blik op 't leven, dien de apostel om durft zetten in zijn tegendeel.

Neen, zegt de apostel: Niet de rijken, maar juist de armen zijn vaak gelukzalig te prijzen, want 't is meest onder de armen dat God zijn *uitverkorenen* roept, en het zijn juist zoo vaak de onbezorgde lieden, die straks wegzinken in het eeuwig verderf.

De uitkomst heeft telkens weer op deze aangrijpende betuiging het zegel gedrukt.

Natuurlijk niet, als ging deze regel in volstrekten zin door. Er zijn er ook onder de rijken geweest, die nu 't Halleluja voor den Troon zingen, en er waren evenzoo steeds onbekeerde armen, die na een leven van jammer op aarde aan den eeuwigen jammer ten deel vielen.

Armoede is geen *middel* om zalig te worden, gelijk de monnik 't zich vaak indacht, en rijkdom *behoeft* geen verzoeking van zondige weelde na zich te sleepen. Ook onder de rijkaards, die zich in hun millioenen konden baden, zijn kinderen Gods geweest.

Jacobus wijst dan ook alleen op wat zich zoo telkens, en zoo duidelijk kenteekent. De arme Lazarus in Abrahams schoot, en de rijke man in de plaats der pijniging.

En dit nu komt gedurig weer zoo uit.

Paulus schreef het naar het rijke Corinthe, hoe die tot Jezus zich bekeeren lieten, niet vele edelen en niet vele rijken waren. Steeds heel 't leven der Kerk door is weelde en rijkdom een verleiding tot afval en zonde gebleken. En in wat periode van Christus Kerk ge ook indringt, steeds komt ge opnieuw tot de slotsom, dat wie vele goederen bezit, zoo dikwijls van verre blijft staan, terwijl juist de arme en behoeftige zijn hart zoo vaak voor Jezus ontsluit.

Op zich zelf zou dan ook in Jacobus opmerking niets bijzonders liggen. Alle eeuwen door waren de echte, dege vromen meestal niet dan bij uitzondering onder de grooten der aarde te vinden, en vond men ze meest onder de kleinen naar de wereld.

Het aangrijpende van Jacobus' betuiging is maar, dat hij dit bekende feit zoo rechtstreeks *met de uitverkiezing* in verband brengt, en niet aarzelt Christus Kerk te verzekeren, dat God met opzet en voorbedachtelijk zijn kinderen, en alzoo de erfgenamen van Christus Koninkrijk, bij voorkeur en in den regel niet onder de rijken en grooten en machtigen der aarde, maar veeleer onder de armen en de kleinen naar de wereld heeft uitverkoren.

Zoo nu bezien, heerscht ook hier geen toeval, maar spreekt ook in het arm zijn van zoovele kinderen Gods een genadige beschikking, iets waarover volstrekt niet enkel te klagen valt, maar waarin veeleer zelfs te roemen is.

Armoe zóó verstaan, kan iets zijn, waarvoor men zijn God in de eeuwigheid zal danken.

Blijve intusschen alle *misbruik* van dit woord ook van uwe lippen geweerd!

In niets mag het u ooit verleiden, om den arme aan zijn hulpbehoevend lot over te laten. Geen apostel dringt er juist zoo sterk als Jacobus op aan, dat wie heeft, den broeder die niet heeft, bij zal staan. Wee hem, die de broederliefde verzaken durft, en die ook in de maatschappelijke en staatkundige worsteling niet met klem en nadruk voor de minderbedeelden opkomt.

Maar al gaat van deze heilige verplichting nimmer iets af, 't blijft dan toch zooals Jezus het gezegd heeft: Zalig zijn de armen, want hunner is het Koninkrijk der Hemelen!

Geld en voorspoed stellen aan zoo ernstige verleiding bloot. Geestelijk heeft 't goud er zoo weinigen gered, en veeleer zoo velen tot in den wortel verdorven.

Het is daarom niet zoo, dat God uit de armen die Hij voorzag dat komen zouden, bij voorkeur, als bij wijze van vergoeding voor het aardsche leed, zijn uitverkorenen genomen heeft.

De uitverkiezing gaat *voorop*, ze is er eerst, en de lotsbeschikking wordt door God aan zijn uitverkorenen toebedeeld juist zooals deze 't best tot het doel der uitverkiezing leiden zal.

God wist, hoe gevaarlijk voor de bereiking van het doel der uitverkiezing weelde en voorspoed worden kon, en hoe omgekeerd juist behoeftige soberheid de bereiking van dit hooge doel bevorderen kan.

Er sprak zoo teedere genade in, dat God aan zijn uitverkorenen een scher levenslot toebeschikte als middel om hen van Mammon verre te houden, en zich aan hun Heiland te doen vastklemmen.

Er bestond van meet af zoo gedurig samenhang tusschen het doel der Uitverkiezing en het hier op aarde aan Gods kinderen toebeschoren lot.

En vandaar deze twee: Er is alleszins oorzaak voor den arme om in zijn behoeftigheid niet te jammeren, maar op zijn God te vertrouwen, en niet minder voor den rijke om in 't weldoen mild, gul in de gift, en voor Mammon bang te zijn. Mammon is de verleider, die den rijke van zijn God kan aftrekken.

Dr. A. K.

Voor Kootwijks scholen.

In hartelijken dank ontvangen van den heer T. Kuiper te Hilversum de somma van *f* 8, zijnde van N. N. *f* 5, van T. K. *f* 2 en van G. V. *f* 1.

Dringend verzoeken wij Kootwijks scholen te willen gedenken.

Ds. J. H. HOUTZAGERS, *Voorzitter.*

Officieele Berichten.

Kort verslag van de Partic. Synode van Overijssel, gehouden te Hardenberg, 14 Juni 1916.

De pastor loci, Dr. Schot, opent de vergadering met gebed, laat zingen Ps. 121 : 1 en leest dien Psalm voor.

De credentie-brieven worden in orde bevonden.

Tot moderamen worden gekozen Dr. Schot (praeses), Ds. Scheps (assessor) en Ds. Gispen (scriba).

Uit de Notulen zijn geen zaken te behandelen.

Rapporten worden uitgebracht: 1e. Door depp. v. d. hulpbeh. kerken. Het benoodigde kwam in en werd verstrekt. Er was nog 95 ct. over. 2e. Door die van art. 13 K. O. Een gedrukt verslag was ter tafel. De toestand der kas is van dien aard, dat er ditmaal geen bijdrage uit de Gen. Kas behoeft gevraagd te worden. De begrooting voor het volgende jaar wordt aangenomen. 3e. Door die van de examina. De depp. hebben een peremptoir examen bijgewoond. 4e. Omtrent den Zendingsdag. Deze is met veel animo te Rouveen gehouden (zie verslag in de bladen); doch van buiten die gemeente waren er weinigen. 5e. Omtrent de opleiding t. d. D. d. W. De stand van de kas is zoo, dat depp. een oproeping kunnen doen voor een nieuwen alumnus. Dit zal geschieden. 6e. Door den prov. quaestor. 't Volgende jaar zal weer 't gewone quotum moeten geïnd worden, tot bestrijding van de Gen. Syn.-kosten. 7e. Door den curator van de Th. School. De toestand is gunstig; ook die van de finantiën. 8e. Het gedrukte rapport inzake de zending op Soemba wordt, na korte bespreking, goedgekeurd. Ook wordt aangenomen het voorstel der Soemba-deputaten, om aan den penningm. een deskundige hulp voor de administratie toe te voegen, terwijl de Syn. ook behoefte gevoelt hare waardeering uit te spreken voor den langdurigen en veeloomvattenden arbeid van den tegenwoordigen quaestor.

De aangevraagde ondersteuning wordt ook voor dit jaar toegezegd aan drie hulpbehoevende kerken, wier finantiëele toestand onderzocht zal worden.

Aan het verzoek van een rustend predikant zal ook dit jaar weer voldaan worden.

Het schrijven van depp. tot oefening v. h. verband t. d. Geref. Kerken in Ned. en de Th. fac. der V. U. wordt voor kennisgeving aangenomen. Er is dien broederen niets te melden.

Een voorstel om de Prov. Zendingsdagen te vervangen door classicale, wordt in handen gesteld van de depp. ad hoc ter fine van advies aan de volgende part. Syn.

Omtrent een bezwaarschrift van eenige leden van Lutten tegen de beslissing van de cl. Ommen wordt met algemeene stemmen dit besluit genomen: De partic. Syn. (gehoord de verschillende toelichtingen over deze zaak) oordeelt, dat, tenzij te eeniger tijd door een algemeene herziening van de grensregeling verandering wordt aangebracht, de leden der verschillende kerken zich aan de bestaande regeling behooren te houden, en kan derhalve op het verzoek van genoemde leden niet ingaan.

Aangaande een schriftelijke vraag van een broeder uit een der kerken in de prov., inzake het oefenaarschap en den weg van art. 8 K.O., acht de Syn. het niet van hare roeping een antwoord daarop te geven.

De rekening en verantwoording van verschillende depp. zijn nagezien en over hun werk wordt een gunstig rapport uitgebracht.

De prov. depp. worden gecontinueerd. Het vertrek van Ds. Wielenga naar Rotterdam geeft eenige verandering. In zijn plaats worden gekozen: voor de examina Dr. Hania, voor den prov. zendingsdag Ds. Elzenga, voor de zending op Soemba br. Alkema (Deventer), sec. Ds. Jongbloed.

Tot depp. voor de vaststelling van de notulen dezer verg. worden, nevens het moderamen, aangewezen Ds. Elzenga en oud. De Vries (Kampen).

De volgende part. Syn. zal D. V. gehouden worden te Zwolle, zoo mogelijk den 2den Woensdag in Juni.

De korte notulen worden voorgelezen en gearresteerd.

Sluiting der vergadering na het zingen van Ps. 103 : 1 en gebed van den assessor.

Namens de part. Syn.
G. ELZENGA.

Kort Verslag van de Partic. Synode van Zuid-Holland (N. ged.) gehouden te 's-Gravenhage 20 Juni 1916.

De Synode wordt na het zingen van Ps. 119 : 3, het lezen van Openb. 2 : 1—7 en een treffende toespraak geopend door Ds. J. v. d. Linden, namens de roepende kerk.

De credentiebrieven worden nagezien en in orde bevonden.

Moderamen: Ds. J. v. d. Linden, praes.; Ds. J. J. Impeta, assessor; Dr. K. Dijk, 1e scriba; Ds. G. Dalhuijsen, 2e scriba.

Een schrijven van den Wereldbond der Kerken wordt voor kennisgeving aangenomen.

Een verzoek van Ds. P. v. A. wordt toegestaan en aan deputaten voor art. 13 opgedragen voor deze zaak op de volgende Synode een voorstel ter tafel te brengen.

Een schrijven van dep. voor de oefening van het verband der Ger. Kerken en de Theol. fac. der V. U. wordt voor kennisgeving aangenomen.

Het rapport van dep. ad artt. 11 en 13 en de begrooting voor het volgende jaar worden aangenomen.

Aan deze dep. wordt opgedragen, een volgend jaar met een voorstel te komen in zake de bijdragen voor de generale kas voor art. 11.

Het Rapport van Dep. ad Art. 19 wordt goedgekeurd. Den rapporteur Ds. Eerdmans, die wegens zijn vertrek zijn functie neerlegt, wordt dank gezegd voor zijn langdurigen arbeid.

Het Rapport van het Bestuur van het Prov. Weeshuis wordt goedgekeurd; een door het Bestuur gevraagde machtiging verleend. De collecten voor 't Weeshuis worden met aandrang aan de kerken aanbevolen door de Synode.

Goedgekeurd wordt het Rapport van Dep. voor het nazien der boeken van het Weeshuis.

Evenzoo worden behandeld en goedgekeurd de Rapporten van de Archiefbewarende Kerk; van Dep. ad Art. 49; van den Quaestor en van den Curator der Theol. School. Aan Dr. De Moor, die als curator is afgetreden wegens vertrek, zal namens de Synode een schrijven worden gezonden.

Na ampele bespreking wordt besloten het voorstel van de Classis Woerden inzake zich onttrekkende leden niet aan te nemen.

Het rapport der commissie inzake een provinciale regeling van de verzorging van emeriti-predikanten enz., in het Ressort der Partic. Synode v. Z.-Holl. (N. Ged.) wordt goedgekeurd; de »Concept-Regeling tot Samenwerking van de Gereformeerde Kerken der Classes (Gouda, 's-Gravenhage, Leiden, Woerden), ressorteerende onder de Partic. Synode van Z.-Holland (N. Ged.) in de uitvoering en toepassing van Art. XIII K.O.", wordt met algemeene stemmen aangenomen, en aan Dep. voor Art. 13 opgedragen te zorgen, dat deze regeling met 1 Jan. 1917 kan in werking treden.

Het schrijven der kerk van Leiden met bezwaar tegen deze regeling wegens vermoedelijke kosten van uitvoering vond bij de Synode geen instemming.

Benoemingen: curator v. d. theol. school Ds. Ploos van Amstel; secr. Ds. Sap; deputaten ad artt. 11 en 13 K. O. D. D. Dalhuijsen, V. d. Heijden, Meijering, Van Minnen; secundi: D. D. Voigt, Elzenga, V. d. Wal, Van Binsbergen; deputaten ad art. 19 K. O. D. D, Broekstra, Kuijvenhoven, Langen, Oosten; deputaten ad art. 49 K. O. D. D. Brouwer, Dalhuijsen, Impeta, V. d. Linden; secundi D. D. Gunst, Sap, Meijering, Troost; deputaten voor het nazien der boeken van het Weeshuis: J. Eigeman Wz., W. Stana, G. A. Diepenhorst, A. v. Leeuwen; Quaestor: J. Eigeman Wzn., secr. A. Verduijn Sr.; archivaris: Dr. K. Dijk, Schuijtstraat, 's-Gravenhage; deputaten voor de gener. kas ad art. 11 K. O.: Meijering, secr. Dalhuijsen.

De notulen zullen worden gedrukt en door het moderamen nagezien en vastgesteld.

Roepende classis voor de volgende Partic. Synode is de classis Gouda.

Na een hartelijk woord van dank aan de leden der Synode voor hunnen arbeid en aan allen, die tot het welslagen dezer Synode hebben medegewerkt, wordt de Synode door den praeses gesloten en gaat op zijn verzoek Ds. Impeta voor in dankzegging en gebed, nadat Z.Ew. hartelijke woorden van dank tot den praeses voor zijn goede leiding heeft gericht.

Op last van de Partic. Synode van Z.-Holland (N. Ged.),

DALHUIJSEN, 2e *Scriba.*

Buitenland.

Engeland. Meer leering.

Aan eenige honderden Anglicaansche aalmoezeniers bij het leger en op de vloot is onlangs de vraag voorgelegd, wat zij te zeggen hebben omtrent de zwakheid van de kerk die zij dienen, en wat zij denken omtrent de oorzaken daarvan. In hunne antwoorden geven al de geestelijken te kennen, dat in de eerste plaats onkunde de moeilijkheid is waarmede zij hebben te worstelen. Als geneesmiddel geven zij aan: meer leering. De *Guardian*, een Anglicaansch orgaan zegt in verband hiermede, dat in een welbekende kerk van Londen de geestelijken, in plaats van des avonds te prediken, vragen zullen beantwoorden, die hun te voren door leden der gemeente zijn voorgelegd.

Opmerkelijk is het ook, dat een Amerikaansch predikant een pleidooi gehouden heeft voor Catechetisch onderwijs. Het is Dr. de Vries die betoogde, dat publieke catechisatiën voor de kerken noodzakelijk zijn. Vooral in de groote steden moesten een of twee predikanten minder gewichtige dingen laten varen, om zich toe te leggen op het geven van onderwijs in de kerk op elken Zondagnamiddag. — Wellicht komt men er in de nieuwe wereld ook toe om de catechisatie, gelijk wij die kennen, weder in te voeren. In vele kerken, natuurlijk niet in de Chr. Gereformeerde en andere kerken die de banier der Geref. belijdenis omhoog houden, is de catechisatie afgeschaft en vervangen door de Zondagsschool. Het verblijdt ons dat er stemmen opgaan, die pleiten voor het bewandelen van paden welke de Gereformeerde vaderen betraden, waarvan men te kwader uur is afgeweken.

N.-Amerika. De Algemeene Conferentie der Methodisten en der Presbyterianen.

Om de vier jaren vergadert de Algem. conferentie der Episcopaalsche Methodistische kerk, en zoo kwam zij dit jaar in Mei te Saratogo, N. Y., samen. Afgevaardigden van Meth. kerken in andere landen konden slechts ten deele aanwezig zijn, daar ten gevolge van den oorlog paspoorten werden geweigerd. Maar uit vele oorden der wereld was men toch saamgekomen om gewichtige zaken te behandelen. Zoo moesten er wel twaalf bisschoppen gekozen worden. In de bisschoppelijke boodschap, welke aan de vergadering werd voorgelezen (welke voorlezing drie uren in beslag nam) werd de kerk opgewekt om getrouw te blijven aan haar beginsel, de zending met ijver te behartigen, terwijl met kracht getuigd werd tegen alle openbare zonden, vooral tegen het gebruik en den verkoop van alcoholische dranken. Van een protest tegen het leveren van ammunitie aan de Ententemogendheden, waardoor Amerika wel verrijkt, maar de voorzetting van den ontzettenden gruwel van den oorlog wordt mogelijk gemaakt, vernamen wij niets.

Met zekere nieuwsgierigheid hebben we nagegaan, welke de houding der conferentie zijn zou tegenover het voorstel eener commissie, waarbij uit het »Book of Discipline« het artikel, dat aan leden der kerk het dansen, kaartspelen en het bezoeken van den schouwburg op poene van censuur verbiedt, zou geschrapt worden. De commissie, die dit voorstel ter tafel bracht, een groot deel der kerk vertegenwoordigende, beweerde, dat dit artikel niet algemeen nageleefd of in toepassing gebracht wordt en dat het daarom beter was, niet den schijn aan te nemen, dat het wet en regel in de kerk der Methodisten is, dat zij die zich aan die wereldsche vermaken overgeven, kerkelijk behandeld worden. Toen het echter tot een stemmen kwam, verklaarde zich de vergadering met groote meerderheid tegen het voorstel der commissie, hetgeen beteekent, dat er geen verandering in het »Book of Discipline« komt. Wel waren er velen die erkenden, dat het toepassen van dien regel in deze dagen vele moeilijkheden oplevert, omdat de geest die thans heerscht, daarmede in strijd is. Doch men had geen vrijheid om in het »Discipline«-boek veranderingen te maken, daar het dan den schijn zou hebben, alsof de kerk de genoemde wereldsche vermaken voor belijders des Heeren gepast achtte. Ook werd de hoop uitgesproken, dat men nog eens tot het inzicht komen zou, dat wereldgezindheid en wereldgelijkvormigheid het tegenovergestelde zijn van een Godzaligen wandel.

Ofschoon wij er niet voor zijn, dat in de kerkenorde bepalingen voorkomen voor allerlei bepaalde gevallen, zoo kunnen wij bij het onderhavige geval ons in de houding van de Synode der Methodisten verheugen. Liefst hadden wij daarbij een vermaan aan de kerken vernomen om datgene wat dat »Book of Discipline« bevat, zoo min mogelijk een doode letter te laten worden.

Ook de Presbyteriaansche kerk hield hare algemeene Synode in de verloopen maand Mei. Het feit dat de Classis van New-York gegradueerden van de Union Seminary tot den dienst des Woords toeliet, die van de hoofdstukken van de leer der Presbyteriaansche kerk afwijken, heeft vele protesten uitgelokt, die in den vorm van »memorials« op de tafel der synode zijn gelegd. Er is een stroming in de Presb. Kerk, die vooral gekant is tegen hetgeen men »ketterjagen« noemt. Zij, die daardoor zijn medegesleept, beweren, dat men het met de belijdenis der kerk zoo nauw niet moet nemen; de jonge mannen die door de Classis New-York werden toegelaten, zijn nog jong; als zij ouder geworden zijn, zullen zij van hunne twijfelingen terugkomen; in ieder geval zijn zij flink ontwikkelde ernstige jonge mannen, en van zulke heeft de kerk niets te vreezen. Dat zulks knaagt aan den levenswortel der kerk en haar zal verderven indien zij vrij spel heeft, wordt echter gelukkig nog door velen ingezien. Laat ons hopen, dat de Synode er zich »niet halfhartig van zal afmaken, zooals in het verleden is geschied, maar met vaste hand de ketters zal aantasten en van den kansel weren«, gelijk *De Wachter* dit heeft uitgesproken.

Korea. De Zending tegengewerkt.

Reeds meermalen wezen wij er op, dat in geen land ter wereld in deze eeuw de Zending zooveel goede vruchten afwerpt als in Korea, het land dat door Japan, trotsalle Koreaansche protesten, geannexeerd werd. Nu moet helaas gezegd worden, dat de Japansche regeering den Zendingsarbeid bemoeilijkt. De Gouverneur-Generaal Terautschi heeft in Maart 1915 een verordening voor de scholen gegeven, waarbij de bijzondere scholen, ook die der zendelingen, gedwongen worden het leerplan van de regeeringsscholen te volgen; alle onderwijzers moeten de Japansche taal kennen en examen in de Japansche taal gedaan hebben. Godsdienstonderwijs en Godsdienstige oefeningen, als gebeden, zijn verboden. Reeds bestaande scholen krijgen 10 jaar om zich naar deze nieuwe bepalingen in te richten.

Op 31 Oct 1915 volgde een verordening op de propaganda in de religie. Volgens deze eischt de regeering van alle zendelingen, dat zij de regeering zullen mededeelen tot welke religie zij behooren en tot welke gemeenschap zij te rekenen zijn; zij moeten een beschrijving geven van hun levensloop en bij geschrifte toonen, dat zij bekwaam zijn om hun ambt te bedienen. De regeering verlangt voorts, dat er personen zullen aangewezen worden, die toezicht uitoefenen op den arbeid der zendelingen; ook kan de regeering eischen dat zulke zendelingen door andere vervangen worden, wier arbeid haar ontoereikend voorkomt. Voor den bouw van kerken en andere gebouwen voor godsdienstige doeleinden wordt alleen verlof gegeven, wanneer er bevredigende inlichtingen ingekomen zijn omtrent de behoefte, de bouwplaats, de inrichting en het bestuur. Elk jaar moet aan de regeering een opgaaf gedaan worden omtrent het aantal bekeerlingen. Al is het waar, dat deze bepalingen zoowel gelden voor de propaganda der Christenen als voor die der Boedhisten en Sintoïsten en een contrôle op de werfkracht der verschillende religien bedoelen, toch zijn zij wel geschikt om den arbeid van de Zending te bemoeilijken.

De in Korea werkende Amerikaansche Zendingsgenootschappen hebben daarom, onder leiding van het comité, door de in Nov. 1915 te New-York gehouden wereldconferentie benoemd om de belangen der Zending bij de regeeringen te bepleiten, een bespreking van den toestand in Korea gehouden. De Japansche overheid van Korea werd verzocht toe te laten, dat er bijzondere scholen met godsdienstonderwijs zouden bestaan, daar dit onderwijs een wezenlijk bestanddeel van een gezond nationaal schoolwezen is. Wat het antwoord van regeeringswege op dit verzoek geweest is, werd ons nog niet bekend.

Palestina. De toekomst van het Heilige land.

Op Palestina worden in deze dagen vele begeerige blikken geworpen. Drie geallieerde landen: Engeland, Frankrijk en Rusland, verlangen het land te bezitten, dat door de helft der menschheid, nl. Christenen, Joden en Mahomedanen, aangeduid wordt met den naam van „het Heilige land". Toen bij het begin van den tegenwoordigen oorlog, de Engelsche zendelingen uit Palestina moesten vertrekken, zeide een hunner: „Nooit zal Engeland het toelaten, dat dit land, zoo dicht bij het Suez-kanaal, in andere handen komt, dan die der Engelschen".

De Franschen laten reeds jaren lang aanspraak gelden op den Libanon en op het gebergte van Jeruzalem en Bethlehem, die zij met de Fransche cultuur willen zegenen. Maar nog vuriger begeert het orthodoxe Rusland het heilige land in bezit te krijgen; deels om een uitweg te hebben aan de zee en deels om den Czaar den zegekrans om het hoofd te vlechten als den beschermer van de „heiligste plaatsen der aarde". Dit kan voor de drie verbonden volken nog wel een twistappel worden.